Nummer 3/13

Medlemstidning för Polisens Hundförarförbund

POLISHUND

www.polishund.se

POLISHUND SM 2013

SÖDERHAMN GÄVLEBORG

Den 4:e till den 8:e september

NM FÖR POLISHUNDAR 2013

Under tiden 30 maj – 2 juni 2013 avhölls Nordiska Mästerskapen för polishundar.
Som arrangör av årets NM stod Örebro Läns Hundförarförening. Tävlingarna var förlagda till Gustavsviks camping med omnejd. Det krävs ett stort arbete för att genomföra ett NM och Örebro Läns Hundförarförening, och alla andra som hjälpte till, skall ha all heder av sitt arbete. Upplägget med stugbyn och camping där nästan alla var samlade och dressyrplanen i dess närhet var toppen. Såväl marker som lokaler borgade för ett trevligt och rättvist mästerskap. Bara positiva omdömen har inkommit om arrangemanget. Vädrets makter var dessutom med oss. Jag vill också rikta ett speciellt tack till alla domare, tävlingsledare, figuranter och alla andra funktionärer utan vilkas idiella insatser det hade varit omöjligt att genomföra arrangemanget. Samtidigt vill jag gratulera medaljörer och alla andra som gjorde fina prestationer.

Vår hemsida har fått ett nytt upplägg och utseende och det är min förhoppning att den skall vara lättare att kryssa fram på. På sidan finns en länk till vår nya webshop. Sidan är under utveckling. På sidan finns ett antal produkter som ni till angivet pris kan köpa med kreditkort. Det kommer även, längre fram, att finnas rabatterade produkter. Dessa kan endast beställas av respektive distriktsansvarig. Magnus har under våren begärt in uppgifter på distriktsansvariga men trots upprepade uppmaningar saknar vi uppgifter för Dalarna, Västernorrland, Norrbotten och Örebro!

Årsmöte 2013
Under vårt sommar-SM, fredagen den 6 september, håller vi vårt årsmöte. Jag vill därför uppmana alla klubbar att skicka delegater, 1 per påbörjat 20-tal medlemmar. Kallelse kommer att finnas på hemsidan.

Lars Lindgren
Ordförande

I Polishunden 3-2013 kan du läsa om:

POLISENS HUNDFÖRARFÖRBUND
SVERIGE
1967

www.polishund.se

Ordförandens kommentar 1
Nordiska mästerskapen 2
Boktips 6
Pascha hittar lik 7
Gubbe på Stubbe 8
Hundförarna spårar ur 11
Polishunds SM 2013 14
Slyngeln 15
Mallekrafts Ilsk 16
Styrelse 18

NM 2013 Örebro

Text: Johan Petersson

På styrelsemötet i Åhus utsågs undertecknad till att vara lagledare för det svenska landslaget. Nästan fyra månader tillgodo för att ta ut ett slagkraftigt lag för drabbningen i Örebro, det kändes som en bekväm uppgift. Jag tackade ja till uppdraget och tog tag i det omgående.

Förra årets resultat i skyddshundsgruppen på SM ligger till grund för laguttagningen så det skulle ju bara vara att kontakta de som kom på pallen i Katrineholm förra året. Så enkelt blev det inte då ordförande Lars Lindgren skickade med en brasklapp på en gång.

-Bara så att du känner till det så kommer inte Hallberg att vara tillgänglig den helgen NM går. Du måste dock se till att han tror det. Han ska bli kidnappad då han fyller år den helgen.

Mycket tissel och tassel blev det för att få ihop detta. Ytterligare ett återbud tillkom då förra årets segrare på SM skulle iväg på Fronex uppdrag. Nåväl jag fortsatte att jaga andra som ville ställa upp och cirka en månad innan NM var laget klart.

Det kändes som ett slagkraftigt lag med Kjell Flóren, Peter Nordgren, V.Götaland samt Roger Nilsson Västmanland. Jan-Inge Borggren, Skåne var reserv på plats. I narkotika klassen representerade Ulrika Norlin, Västernorrland Sverige med Mats Milling, Jämtland som reserv. Peter Matthijs var lagledare för dem.

Torsdagen den 30 maj så samlades laget på Gustavsviks camping i Örebro. Hundenheten i Örebro stod som värdar för detta arrangemang. Vi välkomnades och inkvarterades i stugor och på hotell. Tävlingarna startade omgående på eftermiddagen med en pampig marsch genom Örebro med musikkår i täten. Det är med en stolt känsla man vandrar tillsammans med det Svenska laget samt våra kollegor från Norge och Danmark.

Innan marschen så hade lottning och lagledarmöte genomförts, Sverige fick start nr 3. Kvällen avslutades med kamratafton inne på den lokala polispuben.

Fredag morgon skulle Peter och Kjell börja med räddningssök och Roger skulle starta med spåret. Nu var tävlingarna igång. För rättvisans skull så bedöms inte Svenskarna av någon Svensk domare utan domare från Danmark och Norge dömde dem. Det är inte helt enkelt att sammanfläta de nordiska reglerna så att alla är överens, smärre förändringar fick göras under pågående tävling.

Efter första dagens tävlingar så samlades alla på campingens uteservering för en kortare prisceremoni. Det visade sig att Sverige låg riktigt bra till inför den avslutade dagen. Peter Nordgren belönades för bästa resultat i spårmomentet.

Dag två så skulle brottsplats, lydnad, skyddet och narkotikatävlingen avgöra vilka som skulle bli Nordiska mästare. Samtliga i det Svenska laget gjorde bra ifrån sig på brottsplatsmomentet med Kjell som toppade med att slå till med en tia i betyg. Lydnaden tog Roger hem tätt följd av Kjell och Peter. Ulrika gick också bra i narkotika (se Peters sidor).

Nu var det bara skyddet kvar och först in var Peter som presterade på topp. Kjell följde upp med ett nästintill lika bra arbete. Sist ut var Roger som visade upp dagens bästa skydd. Segern var därmed i hamn och Sverige stod som segrare i de Nordiska Mästerskapen.

Jag vill rikta ett stort tack till Örebros hundenhet som har gjort precis allt med 100% precision. Det fanns inte något som de inte fixade och allt var väl planerat.

Ett stort grattis till guldmedaljörerna.

Hälsningar lagledare Johan Petersson

SECURITAS
POLIS

Nordiska Mästerskapen 2013 Narkotika.

Text: Peter Matthijs

Årets deltagare i narkotikatävlingen var Ulrika Norlin med hunden Heimdals Betsla och vid sin sida såsom reserv ställde vi upp med Mats Milling med hunden Tassemarkens Dexter. Tävlingarna gick som bekant i Örebro där vi bodde ute på Gustavsvik camping.

Arrangemanget som leddes av NM Generalen Ulf Backman, kan man inte annat än lyfta på hatten och tacka alla inblandade för ett mycket trevligt och bra genomfört mästerskap.

Jag (Peter Matthijs) fick denna gång äran och vara lagledare för Ulrika och Mats. Det började dock med lite smolk i bägaren då Ulrika och Mats dök upp sent på onsdagskvällen. Det hade tydligen blivit ett missförstånd med boendebokning men ett snabbt samtal till Backman så var detta löst. Positiva men trötta blev de dirigerade ut till ett annat boende där Backman tog emot och tydligt gav dessa vars ETT rum.

Återkommer till denna incident senare.

På torsdagen samlade vi ihop laget, peppade varandra och bestämde oss för att vinna årets Nordiska Mästerskap.

Efter detta blev det den sedvanliga invigningen med en marsch genom ett soligt och varmt Örebro.

Torsdagen avslutades med god måltid och kamratafton ute på campingen. Det hade nu framkommit till Backman att ett par hade tjuvstartat narkotikatävlingen. (Gissa vem?).

Äntligen fredag och tävlingarna startades med avfärd kl 08:00 från Campingen ut till Villingsberg.

Där startade Ulrika med spåret och kom iväg fint men hade oturen att gå över slutet. Hon kom tillbaka lite besviken. Men med lite peptalk om att det är långt kvar och jag berättade även att det är ”aldrig för sent att ge upp”.

Ulrika log och det var naturligtvis aldrig tal om att ge upp och efter detta blev det bara bättre och bättre.

Även Norges tävlande Gusta Sand nollade spåret men Danmarks Arne Petersen kom lycklig tillbaka som då ledde efter första momentet.

Efter en kort vila var det sedan tid för lagersöket där Ulrika hade kalibrerat sitt precisionsverktyg och hittade allt. Nu var jakten igång och Ulrika närmade sig Danmarks Arne Pedersen.

Det blev en välsmakande kort lunch. Sedan var det tid för fältsöket.

Ulrika hade nu fått i sig lite mer energi med hjälp av den mycket stöttande Mats Milling.

Med energi och glädje gick Ulrika och Betsla ut och gjorde ett bra fältsök där de hittade två gömmer. Danmarks Arne nollade detta moment och nu var det mycket jämnt mellan de tre tävlande.

Nu var det då tid för lägenhets söket som skulle ha gått ute i Villingsberg. Det var tajt om tid schemat pressat och ja vi fick åka ett par mil mot Karlskoga där Backman hade hittat en ny lägenhet.

Varför då?

- Jo Ulrika och Mats hade blivit tilldelade vars ETT sovrum när de sov över från onsdagen till torsdagen. När de vaknade flitiga och ambitiösa som de är hittade de en bra lägenhetslokal och träna i. Där tränade de ovetande om att det var tävlings lägenheten. (Årets tjuvstart)

Men detta var inget problem för Backman som efter 40 minuter hade hittat en ny lägenhet ett par mil bort mot Karlskoga.

När lägenhets söket var klart och 3 trötta hundar och förare närmade sig campingen något lite sent stod det klart att Ulrika var i knapp ledning före Norge och Danmark.

Kvällen avslutades med kamratafton på campingen och där serverades en mycket god pizzabuffe.

På lördagsmorgonens schema stod det lydnad, bilsök och bagagesök. Solen visade sig åter från sin bästa sida och det skulle bli en mycket varm dag.

Ulrika gjorde en bra lydnad förutom hopp upp på bord. Men det får jag ta på mig. Det visade sig att Ulrikas man och son stod i vind på läktaren och Bestla lyssnade inte riktigt på Ulrika utan sniffade in sin flock.

Efter lydnaden var det sedan tid för bilsöket. Det visade att Ulrika återigen hade kalibrerat sitt precisionsverktyg och hittade allt.

Det var nu tid för sista momentet bagagesök. Det var nu väldigt jämnt och det skilde bara ett tiotal poäng mellan Norges Gusta och Ulrika. Danmarks Arne låg inte långt efter och det var helt öppet vem som skulle vinna.

Spänningen var stor och ett stort antal åskådare var på plats. Väskorna låg uppradade längs en bassängkant dock utan att vara vattenfylld. Bassängen låg i en liten ”gryta” och alla åskådare kunde följa den spännande avslutningen.

Norges Gusta får börja och anmäler tre fynd. Pressen är nu stor och Ulrika går mycket samlat och fint ned i grytan och anmäler tre fynd dock ej samma som Norskan. Danmarks Arne går in som sista man och anmäler fyra fynd.

Spänningen är total och när tävlingsledningen och domarna visar var gömmorna är har Ulrika hittat två stycken och segern är hemma.

STORT GRATTIS Ulrika. GRATTIS till hela det Svenska laget.

Som lagledare nr 1 vill jag även tacka tävlingsledare Jan Lindgren och Kent Hård som lotsade de tre tävlande igenom tävlingen på ett föredömligt sätt.

Vid pennan Peter Matthijs

PATRULLHUNDAR

NR	NAMN	RÄDDNINGSSÖK	SPÅR	FÄLT/SAKSÖK	LYDNAD	PLATSLIGGNING	SKYDD	TOTAL	PLACERING
33	Anstine Storkås, Leo NORGE	219	177	68	112.5	50	266	892.5	2
34	Sigvald Jenssen, Didrik NORGE	201	75	60	70.5	50	257	713.5	6
35	Nina Kroken, Vicki NORGE	149	48	88	90.5	35	178.5	589	9
43	Nikolaj Jespersen, Ticko DK	123	190	88	86.5	50	247	784.5	4
44	Morten Gregersen, Amigo DK	176	48	90	99.5	50	198.5	662	8
45	Mette Liedegaard, Rasmus DK	103	163	52	184.5	25	216	663.5	7
93	Roger Nilsson, Kit SVERIGE	183	178	92	126	50	324	923	1
94	Peter Nordgren, Jaap SVERIGE	96	206	92	116.5	40	284	844.5	3
95	Kjell Florén, Boss SVERIGE	195	29	120	123	35	240	742	5

NARKOTIKAHUNDAR

NR	NAMN	SPÅR	FÄLTSÖK	LAGERSÖK	LÄGENHETSSÖK	LYDNAD	BILSÖK	BAGAGESÖK	PLATSLIGGNING	TOTAL	PLACERING
38	Guste Sand, Shadow Norge	4	78	69	76	56	83.5	79,5	0	446	2
48	Arne Petersen, Carrie DK	53	0	48.5	103.5	32.5	80	72,5	30	420	3
98	Ulrika Nora, Bestla Sverige	16	77	82,5	75	46.5	78	80	0	455	1

Ny spännande läsning!

Beställ boken på:
lenamatthijsulricehamn@hotmail.com eller
info@hohforlag.se

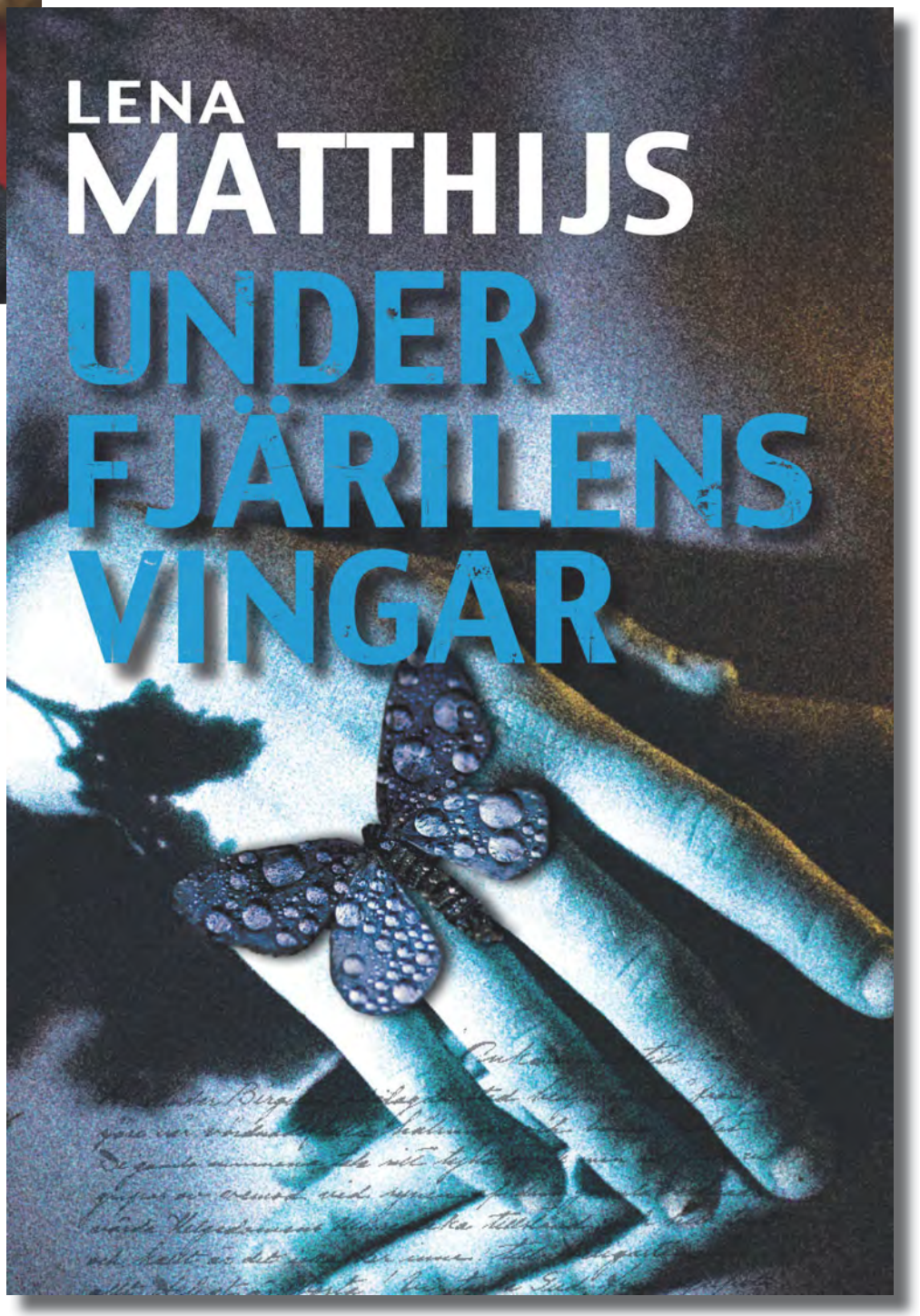

Egentligen jobbar inte Pascha med att nosa upp döda människor, men under ett träningspass i söndags luktade han sig till kvarlevorna av en människokropp.
FOTO: KLOCKAR MATTIAS NÄÄS

Pascha hittade liket

"Han tyckte att något luktade intressant, så han vek av"

BORLÄNGE

Dalapolisens spårhund Gråmans Pascha var den som nosade upp den första av likdelarna som ledde till att polisen öppnade en mordutredning.

– Utan honom hade inget fynd gjorts. Jag skulle aldrig ha märkt något, säger hundföraren Mikael Dahlberg.

Klockan var 10.15 i söndags när kroppsdelar från en människa påträffades i skogspartiet mellan Gjutargatan och Ritargatan, längs lastbilsstråket på Bäckelunds industriområde.

Polismannen Mikael Dahlberg var ute och tränade med den fem och ett halvt år gamla schäfern Pascha.

– Det har stått i tidningarna att jag rastade honom, men det stämmer inte. Jag jobbade dag och hade lagt ett spår som han (hunden) skulle ta.

Efter cirka 20 meter vinklade Pascha av.

Något annat, cirka 40 meter från där Mikael Dahlberg stod, fångade hundens uppmärksamhet, där han blev kvar en stund för att sedan markera att han hittat något.

– Han tyckte att något luktade intressant, så han vek av och jag stod för långt bort för att se, säger Mikael Dahlberg och fortsätter:

– När jag kontrollerade vad det var, kunde jag ganska snabbt konstatera att det rörde sig om delar av ett människoskelett som såg ut att ha legat där ett tag.

> »När jag kontrollerade vad det var, kunde jag ganska snabbt konstatera att det rörde sig om delar av ett människoskelett.
> MIKAEL DAHLBERG

Mikael Dahlberg vill inte gå närmare in på vilken del det var som Pascha spårade upp.

– Men det var inte direkt min första tanke att det skulle vara delar av en människa som låg där. Det är helt otroligt och känns overkligt.

Han ringde sitt vakthavande befäl och berättade om fyndet.

Området spärrades av, tekniker kallades till platsen och en mordutredning drogs i gång. Tack vare Pascha, som var ute och tränade.

– Han är ingen spårhund som används till så kallade kriminalsök, att leta efter döda människor.

I stället är Pascha specialutbildad för att spåra narkotika och vapen, och letar likt andra "vanliga" patrullhundar bland annat efter försvunna personer och tjuvar, samt används till andra så kallade saksök.

– Han har gjort många bra jobb.

Att Mikael Dahlberg och främst Pascha hittade delarna som förbryllar polisen är en ren slump.

– Jag tränar hunden på spår i alla slags områden och växlande terräng. Just där vi var i söndags är det ren äng- och skogsterräng.

– Jag hoppas att man kan identifiera personen och sedan utdöma huruvida det är ett brott som begåtts. Men utan hundens hjälp hade det inte upptäckts. Jag själv skulle aldrig ha märkt något, menar Mikael Dahlberg.

Nina Blazevic
0243-644 00
nina.blazevic@dt.se

Källa och tidigare publicerad artikel i DT.

Leif Lönn

Text: Catarina Håkansson Illustrationer: Robban Carlsson

De ”gubbar” Polishunden haft förmånen att få prata med och skriva om, har alla haft en gemensam nämnare. Envishet. Den här gubben är inget undantag, tvärtom. När han efter 18 år vill söka sig tillbaka som hundförare, möts han av ett visst motstånd.

Men han snörar på sig löparskorna och ser, trots att han närmar sig 50, till att vara i minst lika fin form som sina konkurrenter när det är dags för tuffa fysprov.

Inte heller kravet om att genomgå en ny grundkurs kan få honom att backa ur, tvärt om. Med nästan 20 års mellanrum utbildar han sig, först i Sollefteå och sedan i Tullinge. Skånepågen Leif Lönn beskriver två fundamentalt olika sätt att träna polishundar, och han behöver inte en sekunds betänketid för att svara på vilket han föredrar.

Jag fyllde 19 år den 17 augusti 1968. Tre veckor senare åkte jag till polisskolan i Stockholm. Man kan nog säga att det var en pojkdröm som förverkligades. Ända sedan jag var i tioårsåldern har jag vetat att det var polis jag ville bli.

På den tiden varade utbildningen i nio månader. Det måste väl ha berott på att eleverna var smartare då än nu!

I huvudstaden träffade jag västerbottentjejen och blivande hustrun Christina, som läste till sjukgymnast. Jag var klar ungefär ett halvår innan henne och under den tiden jobbade jag kvar i Stockholm.

Men sedan bar det av söderut, dock inte hem till Bjuv, utan till en annan skåneort, Eslöv. Där hade jag aldrig tidigare varit men jag åkte dit för att titta med en karta från dåvarande Televerket och i pappas lånade bil.

Jag har alltid haft ett stort hundintresse och åkte ofta med en av de gamla (40-åriga) hundförarna. När det sedan blev ett par lediga tjänster var jag inte sen att söka.

På våren 1971 styrdes färden norrut till Sollefteå där Gösta Lind regerade med järnhand. Den hund jag fick tilldelad mig var en stor schäferhane som hette Ruter.

När det var dags för slutprovet skulle det spåras. Gösta skulle finnas på slutet för att ta emot. Men jag och Ruter kom bara en liten bit innan han lämnade spåret för att istället söka upp vår bil. Jag började om och samma sak hände en andra gång.

Till sist kom en förgrymmad Gösta tillbaka och undrade var ”fan vi blev av”.

Senare fick jag veta av en beväring att detta var Ruters femte misslyckade försök att utbildas till polishund. Killen som var från Östersund kände hunden mycket väl då det var hans föräldrar som varit fodervärd åt honom. Hans förkärlek för fordon fick också sin förklaring med att han hade haft en bil som hundkoja.

Så det blev att åka hem igen utan hund. Men då visade det sig att tidigare nämnda hundförarkollega skulle sluta och var mer än villig att lämna över sin tjänstehund, Jeppe, till mig.

Problemet var bara att Jeppe var en utpräglad hundgårdshund som verkligen hatade människor. Första mötet med hustrun Cristina blev inte helt lyckat. Jag hade bundit honom, iförd munkorg i hatthyllan hemma i hallen och det var meningen att hon skulle muta honom med lite leverpastej. Men han blev skogstokig och gjorde vilda utfall.

Men med lugn och tålamod gick det successivt bättre och som polishund var han fantastisk.

Nästa hund lystrade till namnet Czardas och honom hämtade jag hos en familj långt ute i Göingeskogen.

Redan första kvällen hemma visade han prov på sin stora jaktlust genom att dra på en hare.

1980 hade familjen en situation som gjorde att jag behövdes mycket på hemmaplan. Då tog jag beslutet att lämna Czardas till en kollega och istället börja jobba med ungdomsbrottslighet.

Men när det blev en del omorganisationer och ett tankesätt kring ungdomar som jag inte kunde ställa upp på så, stod jag i slutet på 90-talet inför ett vägval. Sluta som polis eller bli hundförare igen. Med stort stöd från Christina var hunderiet det självklara valet.

Men att få tillbaka en hundförartjänst var inte lika självklart. Men skam den som ger sig. Jag fick hjälp av en orienterade bekant för att komma i riktigt bra fysisk form. Under rekryteringen stod både löpning och simning på programmet. Vid intervjuerna förklarades det att jag behövde gå om grundkursen, men det såg jag bara som en fördel.

De dressyrmetoder som stod tillbuds under 70-talet hade förändrats och blivit avsevärt mycket bättre.

Nästa hund blev Talwegs ”Hogge”, som minst sagt hade en tendens att bli exalterad under framförallt skyddsmomenten. Vid provtagningarna brukade det alltid samlas en liten publikskara för att se om det blev någon ”show”, vilket det ju ofta också blev.

Men det var en riktigt trevlig hund som framför allt var duktig på att spåra. Han var förutom patrullhund och utbildad narkotikahund

Så här långt hade jag ju aldrig haft någon valp, men nu var det dags. När BG Carlsson borta i Blekinge parade sin tjänstehund med Quare Effi, så beställde jag en hane, Brix.

Att ta en valp istället för att som tidigare ta en vuxen hund var en stor positiv skillnad. Nu kunde jag lägga helt andra grunder och slippa en hel del av de problem som omplaceringshundar inte sällan för med sig.

Brix var också narkotikahund och även specialutbildad för kriminalsök. När jag tänker tillbaka var han en mycket lättlärd och trevlig hund.

Tyvärr blev han svårt sjuk i en muskelsjukdom och

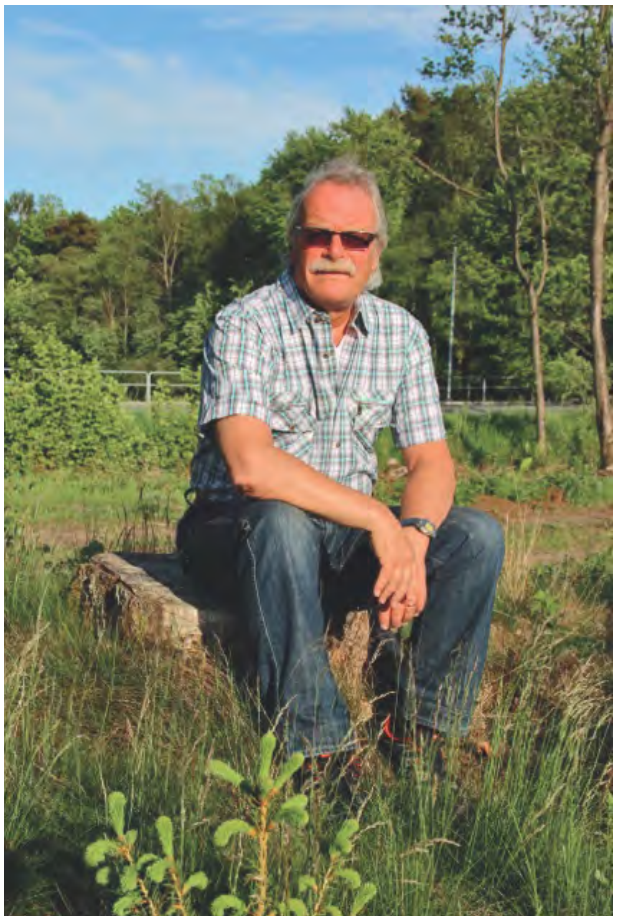

jag tvingades avliva honom när han var i sin bästa ålder, bara fem år gammal.

I samma veva blev det en ledig tjänst som renodlad narkotikahundförare i Helsingborg. Ett telefonsamtal till dåvarande chefen på Revinge, Sven Nyberg gjorde att jag hastigt och lustigt var på väg till Göteborg för att hämta nästa hund, labbehanen Baloo.

Idag jobbar jag och Baloo i POMS, Polisområde mellersta Skåne. Tanken är att vi ska kunna gå i pension tillsammans.

Med sonen Ponus har Leif säkrat återväxten bland skånes polisförare. Det lär dock dröja ett tag innan det blir hans tur att ta plats på Polishundens stubbe.

Vågskålen vägde jämnt när vi åkte hem, dvs jag var misslyckad men djuret var lyckad som gjort en väl genomförd L-test.

ÅRSMÖTE I POLISENS HUNDFÖRARFÖRBUND. 2013-09-06.

Uppräkning av röstlängd

§ 1. Mötets öppnande.

§ 2. Val av årsmötesordförande.

§ 3. Val av årsmötessekreterare.

§ 4. Årsmötet behöriga utlysning.

§ 5. Fastställde av dagordningen.

§ 6. Val av två justeringsmän, tillika rösträknare.

§ 7. Föredragning av årsberättelsen efter genomläsning.

§ 8. Revisionsberättelsen.

§ 9. Fråga om ansvarfrihet för styrelsen för den tid revisionen omfattar.

§ 10. Fastställde av den föreslagna budgeten.

§ 11. Fastställande av medlemsavgift.

§ 12. Stadgeenliga val:

§ 13. Behandling av motioner.

§ 14. Mötets avslutande.

Hundförarna spårar ur!

Text och foto: Jörgen Söderberg

Vecka 21 var den sista av tre regionalveckor som hundförarna i Västra Götaland genomförde i år. Platsen var Hökensås vilken är en mycket naturskön plats som vi använt många gånger till regionalveckor. I år kommer även narkotika SM gå av stapeln på denna plats.

Vecka 21 blev annorlunda mot de tidigare veckorna. Anledningen var att fyra profiler inom hundpolisen går i pension. Det var deras sista regionalvecka och samtliga fyra går i pension nu i sommar. Det är lång erfarenhet som försvinner från verksamheten. Tillsammans har de tjänstgjort 170 år som poliser varav 142 år som hundförare. De blivande pensionärerna är. Per-Arne Bergström, 46 år som polis varav 39 år som hundförare. Jonny Berg, 34 år som polis varav 25 år som hundförare Kent Evertsson, 45 år som polis varav 37 år som hundförare samt Carl-Gunnar Häljebo, 45år som polis varav 41 år som hundförare. 142 år tillsammans som hundförare… DET ÄR imponerande och tänkvärt. Föreställ er hur många lyckade spår, sök mm som resulterat i gripna och lagförda personer dessa herrar lyckats med under åren.

forts. Hundförarna spårar ur!

Av de fyra är det kanske **C-G Häljebo** som gjort sig mest känd för övriga hundförarna i Sverige. Carl-Gunnar Häljebo hör hemma i Skaraborg. Han blev polis 1968 och hundförare 1972. C-G var intresserad av att lära ut och instruera så det föll sig naturligt att han blev instruktör 1975. Första grundkursen (av 6) höll han 1977 i Sollefteå. Tävlandet har också varit ett stort intresse för C-G. Sitt första Polishund SM deltog han i 1973. Det har blivit totalt 34 SM för polishundar där han deltagit som tävlande eller som domare. Narkotikakurs gick han första gången 1984, lärare var då Bosse Nyman och Claes Hemberg.
C-G har haft 5 st. tjänstehundar som gått tiden ut. Det har varit schäfer som legat varmast om hjärtat men han har även haft en "schamall" under en period.
En av de saker som utmärkt C-G och som han tillsammans med några andra hundprofiler i Sverige lagt mycket energi åt är "påvisande markering" av föremål. På min fråga om hur det hela startade berättar C-G att under ett jobb 1973 då han spårade den ökände bankrånaren Svartenbrandt så hittade hunden en skarpladdad pistol. Pistolen hade hanen spänd och då det var en duktig polishund tog han upp pistolen i munnen och vände glatt tillbaka med den till en förskräckt förare. Efter den händelsen bestämde sig C-G att han inte ville ha en apporterande hund i tjänsten. Men det var inte förrän 1990 som idéerna tog form och den påvisande markeringen började utvecklas. Det har gått lång tid sedan dess och utvecklingen har gått långt. Idag har vi i Fap:en krav på påvisande markering vid funna föremål.

Per-Arne Bergström hör hemma i Fyrbodal. Han blev polis 1967 och hundförare 1974. Narkotikautbildning gick han för Christer Lundqvist 1986. Per-Arne tillhör den så kallade "kiloklubben" då hans hund 2002 hittade 8 kg heroin till ett värde på ca 12 milj. Kronor. Inledningen på händelsen var en trafikolycka där Per-Arne misstänkte att föraren, som var väldigt nervös, dolde något i bilen. Medans kollegorna uppehöll föraren "smygsökte" Per-Arne med sin hund i bilen. Det blev aldrig problem med denna "icke beslutande" husrannsakan då detta överskuggades av mängden narkotika hunden hittade.
Per-Arne var också med under EU-kravallerna i Göteborg. Han förlorade en del av ett finger då en annan mycket snabb kollega stängde igen bussdörren innan Per-Arne hunnit ut. Det jag (författaren) minns vid detta tillfälle var att Per-Arne lugnt sa till oss andra, "ta det lugnt. Jag tar spårvagnen till sjukhuset". Det blev ambulans. En annan händelse var när hela Sveriges poliskår letade efter en livsfarlig och känd våldsman. Det var många specialenheter som gjorde sitt yttersta för att finna honom. Den som fann honom var Per-Arnes hund Tess som spårade upp honom sittandes uppklättrande i en gran. En lugn Per-Arne transporterade in "busen" till mycket förvånade kollegor som stod rustade till tänderna för att ta sig an den efterlyste. Per-Arne har haft 7 tjänstehundar. Även han har hållit sig till schäfrar som tjänstehundar.

Jonny Berg hör hemma i Skaraborg. Han blev polis 1979 och hundförare 1988. Jonny gick sin första narkotikakurs 1990 och har haft narkotikasök på alla sina fyra tjänstehundar. 1998 blev han instruktör och 2012 tog han sig an bombhundarna i Västra Götaland. Jonny har tävlat ett 10-tal polishund SM och i under dessa SM aldrig missat ett spår vilket han är stolt över.
Jonny har haft 1 schäfer och 3 malinois. Han var den första i Sverige som hade en malinois i tjänst som polishund. Det var 1991 och hunden hette Zagals Caruso. Med Caruso blev han också medlem i "kiloklubben" då hunden hittade 1,8 kg opium 1998. Det var en svag markering, berättar Jonny, men hundens intresse och nyfikenhet vid gömman gjorde att Jonny undersökte platsen noggrannare. Det var ett väl inpackat paket som de bägge hittade. Med hunden Lei-Anns Trouble löste han en ful knivskärning i Alingsås då hunden letade upp kniven som kunden bindas till den misstänkte gärningsmannen.

Kent Evertsson blev polis 1968 och hundförare 1976. På den tiden var de endast 2 narkotikahundförare i Göteborg och dessa tillhörde LKP. Det var inte förrän man började med att utbilda patrullhundar i narkotikasök i mitten av 1980-talet som det blev flera ekipage som kunde söka i Göteborg. I Stockholm var man tidigare. Det var dom som först började med narkotikasök på patrullhunden i början av 1980-talet. Kent har varit med och tävlat i två narkotika SM.
Tjänsthundar under åren har varit 6 till antalet. 4 labradorer, 1 malinois samt 1 engelsk springer spaniel.
På min fråga vilka jobb som Kent särskilt kommer ihåg tänker han en lång stund. Det är så många, säger han, men 2000 var det tillslag hos OG:s Sgt in Arm och det blev till att krypa på vinden. Hunden drog länge och väl mellan två brädor i vindsgolvet. Kent bände upp dessa och 30 cm ner i sågspånet låg två väl inslagna paket innehållande automatvapen.

Nu avtackades de fyra på regionalveckan men så lätt skulle de inte komma undan. Det började med en gruppappell för att sedan ut och spåra ett varsitt spår över ett fält. Nu korsade spåren varandra mm så man kan lugnt säga att "det spårade ur". Förarna själva skyllde på vindavdrift…. Även ett uppletande mm fick dom ägna sig åt till övrigas stora förtjusning.

Bejublad gruppappell

Kents hund utnyttjar "klätterväggen" i söket

Vindavdrift..???

I väntan på uppletandet.

Det blir inte lätt att ersätta dessa herrars erfarenhet men det är bara att stötta och uppmuntra nya förmågor i sin hundträning så får tiden utvisa…

SÖDERHAMN GÄVLEBORG

POLISHUND SM 2013

Hjärtligt välkomna

Hundförarna i Gävleborg vill passa på att hälsa alla välkomna till Hälsingland och den mysiga kuststaden Söderhamn där Polishund SM kommer att gå av stapeln.

Tävlingarna kommer att äga rum på Hållåsens idrottsplats som är en multisportarena med både fotboll, friidrott och bandy. Boende kommer att ske både på närbelägna nedlagda flygflottiljen F 15 samt i husvagnar, uppställda på tävlingsplatsen.

Tävlingarna kommer att gå i familjens tecken och alla tävlande kommer att ha möjlighet att bada gratis i badhuset på tävlingsplatsen. Under helgen kommer polisen tillsammans med övriga blåljusorganisationer att visa upp sina fordon. I dagsläget planeras även för ponnyridning, fallskärmshoppningsuppvisning samt eventuellt besök av monstertruckar.

Vi ser fram emot att få träffa alla tävlingssugna tillsammans med era familjer och hoppas på en trevlig helg med vackert väder.

Vi vädjar till alla att anmäla sig i tid för att underlätta vår planering.

Tävlingarna inleds med sedvanlig marsch och invigning. Tävlingarna kommer att genomföras enl. gällande regler för sommar SM som fastslogs vid senaste förbundsrådet. Kamratafton, hundförarförbundets årsmöte kommer att avhandlas samt en bankett.

Mer information och anmälningsformulär kommer att finnas på hemsidan.

www.polishundsm.se

SM och tävlingsansvariga: Kjell Timmerholm 070 201 14 38 och Jörgen Mattsson 070 216 73 89

En slyngel i karriären!

Slyngeln

Just nu sitter ja i lastutrymmet på en stor färja på väg till Gotland för första gången. Massa hundar i bilar runt omkring. Ja fick inte följa med Matte upp på båten för hon ville sova lite - klockan e 21.10 o vi har varit igång sen 05 i morse! Jo ni läste rätt! På självaste nationaldagen! Vi har tagit på oss en hel del extra beredskap eftersom dom riktiga Bombhundarna har haft massor att göra med statsbesök, mello i Malmö, fler statsbesök o nu ett bröllop på lördag. Ja tycker de e sååå spännande varje gång Matte öppnar bakluckan o ja får se var vi e! Va gör vi då? Jo vi e handelsresande i spräng o skrot! Om ni visste va folk hittar i sina hus o i naturen! Massa gammalt från försvarsmakten som granater i alla olika former. De flesta visar sig va ofarliga, en del verkar farliga o då kommer vi. Antingen tar vi granaten med oss eller spränger den på plats. Kul tycker Matte trist tycker jag. Sen hittar folk massa gammal dynamit både här o där. Den e äcklig ! De blir som kristaller eller ännu värre - blöt vätska runt den o dåå måste man va mjuk i handlederna för då e den känslig! Typ "händerna i byxfickorna" ni förstår...mitt liv e rätt soft. Skönt att slippa dom här känsloyttringarna en del tvåbeningar ägnat sig åt i vissa förorter. Ingen sten på oss längre o ja tror de varit bra för Mattes inre harmoni, haha. En vanlig dag på jobbet brukar börja med cykelrunda, vakta Mattes kontor genom att avskräcka alla med pussar o tvinga dom att kela med mig. Lite träning under dagen, rastning med mina Bombhunds polare o ev nån löprunda. Trivsamt men nu börjar ja bli nervös. På måndag börjar min certifiering! Ja o Matte ska testas för att få börja jobba på riktigt så ja oxå får söka o inte bara åka bil runt halva Sverige! Hoppas Matte håller nerverna i styr bara. Om ja missar på nåt moment skyller ja allt på Matte för de ja inte kan har hon inte lärt mig - eller hur visst e de så? Håll nu tummarna för oss så att ja nästa gång kan säga att ja e Sveriges största Bombhund! Ännu så e ja ju bara typ aspirant!

Slyngeln någonstans ute på djupt vatten!
Slyngeln som bytt karriär...

Ny valp i Polishunden

Ligger - Sitter - Skäller!

Text och foto: Catarina Håkansson

Det är en fantastisk försommarkväll och Polishundens mobila civila reporter står på ”pass” i skogen. Då knakar det till i skogen och en liten hund kommer tuffandes med låg nos och hög svans. Tanken är att få några bra bilder rakt framifrån, men här går det undan och inte ens en Canon med sportprogram hinner riktigt med. När hunden har någon meter kvar fram till där vi står mitt i spåret, gör den en liten konstpaus, viftar extra glatt på svansen och fortsätter sedan obekymrat i spårlöpan.

Ett par hundra meter längre fram konstaterar han snabbt att det ligger en pryl, en strumpa i ett långt läderrep. Men han är mer sugen på att fortsätta att följa vittringen på marken. Då griper husse in och när strumpan ”får liv” följer en intensiv och rolig jakt – och kamplek.

Skjutit i höjden

Första gången vi träffar Ilsk har han precis flyttat från Mallekrafts kennel i Skåne, till husse Ronne Holmberg i Blekinge. Då är det i början av mars, minusgrader och för våra breddgrader ovanligt mycket snö.
Nu har både mallevalpen och temperaturen skjutit rejält i höjden och bokskogen har slagit ut. Vi har träffats många gånger under de gångna veckorna och så här långt kan man bara konstatera att det är en öppen, nyfiken, självständig och busig liten valp som är på ”tillväxt”
-Så här långt ser det helt okej ut, instämmer Ronny, som medvetet är ute i god tid. Hans nuvarande polishund, Leianns Besk blir sju år till midsommar, och har förhoppningsvis några år kvar i tjänst.

Reviderade regler

Under de här första tre månaderna har fokus först och främst lagts på vanliga ”uppfostran” Undertecknad kan glatt konstatera att några av de tidigare hundreglerna hemma hos familjen Holmberg är MBL-förhandlade och reviderade. Däribland att sova i sängarna och vara inne i husvagnen.
Ronny har ”klickat in” Ilsk (eller om det är tvärt om). Med jämna mellanrum kör han sin lilla repertoar (sitta, ligga och skälla) för att framkalla ljudet som i sin tur är lika med en godisbit. De allra första grunderna till det som på sikt ska bli påvisande markeringar är också på gång.
-Jag tycker inte alls att man kan kalla det för dressyrträning, menar Ronny. Allt handlar om att förstärka och belöna de positiva beteende som Ilsk självmant utför. Så här långt handlar allt bara om delvis styrda lekar.

En god relation

De här övningarna skapar ju också en god relation och kommunikation mellan mig och hunden, fortsätter han. Det är i sin tur grunden och förutsättningen för all fortsatt inlärning.

En hel del spårövningar har det också blivit. Även här är Ronnys filosofi att det ska ske spontant och utan press eller styrning från föraren. Till en början fick Ilsk frispåra en del, men nu har han fått på sig en liten grön sele som i flera år använts av den i träningsgänget som för tillfället har valp.
-Jag har alltid börjat spåra tidigt med mina hundar, säger han. Jag är inte rädd för att prova på svårigheter. Går det så går det. Det viktiga är att aldrig bli tjurig eller besviken. En hund som inte tar sig till ett spårslut blir inte osäker eller ledsen av själva misslyckandet, utan på en negativ reaktion från sin förare.
Avslutningsvis önskar vi Ronny och Ilsk en trevlig sommar.

På återseende till hösten.

Polisens Hundförarförbunds styrelse 2013

Lars Lindgren
Ordförande

Mobil: 0733-48 31 74
E-post: le-cops@telia.com

Kenneth Eriksson
Vice ordförande

Telefon: 010-566 52 68
E-post: kenneth.eriksson@polisen.se

Magnus Söderberg
Kassör

Mobil: 0761-41 12 30
E-post: magnus-b.soderberg@polisen.se

Adress:
LOP/Hund, Box 429, 401 26 Göteborg

Susanna Sunila
Sekreterare

Mobil privat: 0708-93 72 94
E-post: susanna.sunila@hotmail.com

Peter Matthijs
Ledamot

Mobil: 0733-91 04 98
E-post: matthijs@ueab.net

Johan Petersson
Suppleant

Mobil: 070-247 02 73
E-post: andreelund@hotmail.com

Polisens Hundförarförbund
Adress: Tappers väg 10, 713 32 Nora

Plusgiro: 577954-1

www.polishund.se

Thomas Gutenlöv
Suppleant

Mobil: 0733-53 93 22
E-post: dille2008@gmail.com

Valberedning **Sammankallande:** Roberto Vescovi, Jönköping, Manne Johansson, Jönåker, Ulf Backman, Örebro

Tidskriften Polishunden

Redaktionen:
Polishunden, Lars Nordgren,
Polismyndigheten i Skåne län
Adress: Revinge Nygård
Box 25, 247 21 S. Sandby
Fax: 046-622 84
Adress: Kristians väg 13
(bostad) 275 62 Blentarp
Tel/Fax: 0416-136 59 (bostad)
Mobil: 070-798 12 97
E-post: reg.hund@telia.com
nordgren@sjobo.nu
Catarina Håkansson
E-post: catta_birka@hotmail.com
Mobil: 070-894 52 33
Ansvarig utgivare: Lars Lindgren, *se ordf. ovan.*

Annonser:
Polisens Hundförarförbund
c/o Mediahuset i Göteborg AB
Marieholmsgatan 10C, 415 02 Göteborg
Tel: 031-84 11 10, Fax: 031-84 86 82
info@polishund.se
Tryck:
Åkessons Tryckeriaktiebolag
Box 148, 361 22 Emmaboda
Tel: 0471-482 50
www.akessonstryck.se
Layout: Mediahuset i Göteborg
Manusstopp 4-2013: onsd. den 18 sep 2013

Utebliven tidning eller adressändring:
Skriv eller ring till Magnus Söderberg, se ovan.

Omslagsbilden:
logo: SM Söderhamn
Foto Podie: O. Pettersson

Utgivningsplan 2013:
Nummer 1-2013 utgavs vecka 9
Nummer 2-2013 utgavs vecka 19
Nummer 3-2013 utgivning vecka 25
Nummer 4-2013 utgivning vecka 41
Nummer 5-2013 utgivning vecka 50

För åsikter framförda i publicerade artiklar svarar resp. artikelförfattare.